

NOWOUK (1) *sb m*

A pl nowouki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Nowicjusz, początkujący:

Wyrażenie: »nowouki wojenne« = *rekruci, młodzi żołnierze:* który [*Soffer hetman*] więc czwiczyl nowouki woienne z ludu źiemie [*qui probabat tyrones de populo terrae*] *Leop 4.Reg 25/19.*

Synonimy: *młokosek, nowotny.*

TZ